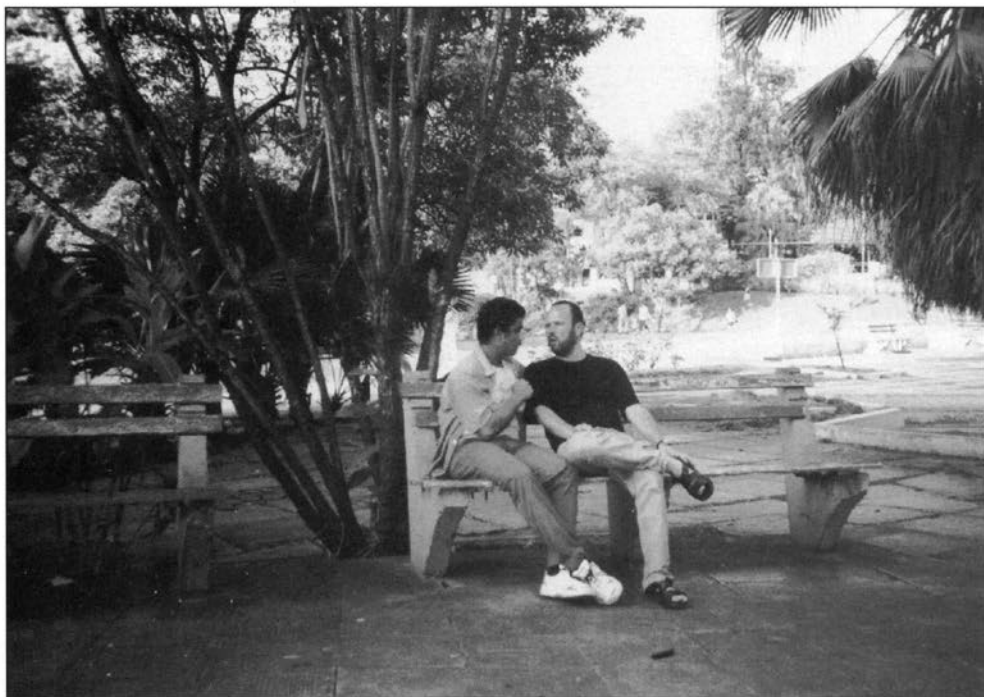

... Waar amigos nog écht vrienden zijn!

... SANTIAGO DE CUBA onder de stralende zon op een parkbank met amigo Harley BARZASA of bij onze familie Raül MARTINEZ, wij voelen er ons overal thuis...

Cubanen, zowel vrouwen als mannen, hebben lieflijk contact nodig om je hun genegenheid te tonen. Omarmingen en omhelzingen zijn dé uiting van toenadering én vriendschap. Eenmaal die levensstijl gewoon kan je niet anders dan je er zalig voelen. Gans anders dan de toch wel koel-afstandelijke "noordelijke" levenshouding die we hier bij ons "gewoon" zijn.

CUBA... waar men spijs alles toch levensvreugde uitstraalt:

Als je er je zintuigen wil gebruiken dan zeg je: "hier klopt iets niets". De grote sociale tweespalt is er tussen de bevolking konstant waarneembaar. Zowat 90% is er noodgedwongen arm. Een kleine systeembeheerstende groep is er (be)goed tot supermachtig over de anderen. Pakjes "afleveren" wordt dus voor ons een voortdurende drang. Bij tientallen van onze vrienden en vriendinnen doch ook her en der aan toevallige "passanten".

Hierboven ten huize van onze bevriende familia LOPEZ. Moeder en dochtertjes leven in SAN-TIAGO. Vader Luis werkt, ook aan een hongerloon, als gekwalificeerde in een industriesektor totaal aan de andere kant van het eiland. Kan omwille van het tekort aan financiële middelen (en met veel hartzeer) zijn familie slechts om de zoveel maanden terugzien. Verzette wel hemel en aarde om ons beiden, zijn vrienden, later in Varadero te komen opzoeken.

Op de foto de 2 juffertjes met stijl poserende bij "hun geschenkjes uit Europa" zoals kleding, schoolmateriaal én dikke knuffelbeer. Zij volgen, naast hun dagelijkse schoolgang, ballet in een gerenomeerd instituut voor theater en danskunst.

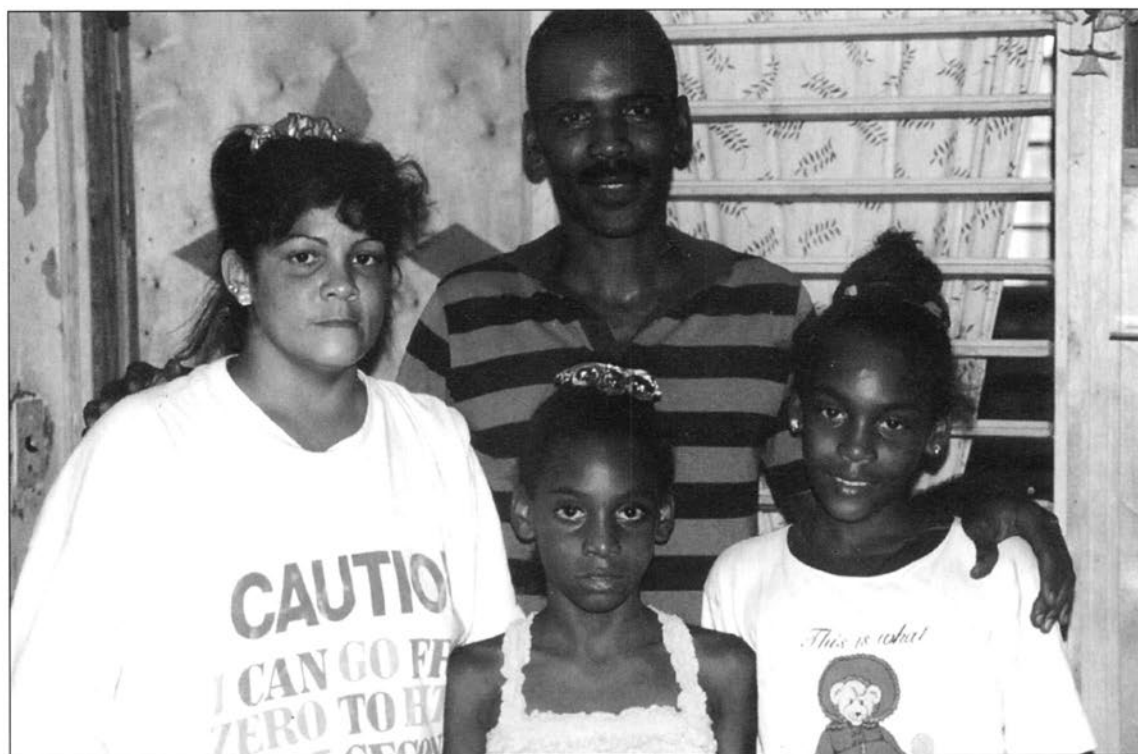
Dansen zit de Cubanen, bij jong en oud in het bloed. Wij maakten een oefencessie mee van een folkloristische groep dansers. Lenige mannen met vrouwen in blauw-rood gestreepte rokken die dwarrelen als vlinders in een broeierig zaaltje.

Tot plots de muzikanten op hun trommels slaan, raakt de hele groep in een andere versnelling. De bewegingen worden feller, de ogen fonkelen, de mond lacht. Sierlijk, fier, professioneel. Jammer dat ook dit beeld van CUBA zo weinig mogelijkheden krijgt.

... En dan tot slot in de lange rij van onze harts-vrienden de familie Luis LOPEZ waar de welgekomen kledij en schoolmaterialen hoera-kreten uitlokten bij zowel de dochtertjes als de ouders. Het was er een lust voor het oog en oor dat passen en bewonderen. Een stimulans voor de toekomst...

Wij van DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD, danken zeer hartelijk, in naam van de instellingen en al onze Cubaanse vrienden, diegenen die op een of andere manier meehielpen aan deze geslaagde HUMANITAIRE ZENDING en de verderzetting van toekomstige projecten van DE SOCIALE WERELD-KETEN! Hasta el año proximo amigos.

Wij kregen volgende (vrij vertaalde) brief van Juana ROSIQUE en haar man Armando uit MATANZAS:

Beste vrienden allebei,

Ik hoop dat u zich vermaakt daar in de rest van Cuba. Ik ben dankbaar voor de geschenken in geld. Ik moet je nog zeggen dat ik niet meer in de school ben waar ik was in Versalles, maar overgeplaatst ben naar een uiteinde van Matanzas. Zodra u vertrekt zal ik u een brief sturen met het adres van deze school; voor zover ik weet hebt u er interesse voor.

Ik hoop dat jullie genoten hebben van het eten bij mij thuis, ook al heeft het veel geloop meegebracht, maar dat is goed voor het hart.

Ik zou graag hebben dat je, indien mogelijk in de tijd die u hier rest, zou telefoneren op nummer 61471 en vragen naar Juana of Armando. Dat je maar nooit vergeet contact met ons op te nemen, indien je kunt.

Kijk, in de brief die ik naar Solange stuurde ben ik vergeten mijn adres te noteren. Kan jij dit aanvullen?

*Juana Rosique
Calle 132 # 23601 % 236 y 238
Reporto Ciadamar-Playa
Matanzas - Cuba
cp 40100*

Ik hoop dat jullie een beetje zon van Cuba achterlaten voor mij, als jullie vertrekken naar België. Neem ze niet helemaal mee!

Ik zou willen dat u de brief, die ik zend voor de groep, voorleest als u ginder toekomt, want die is aan gans de groep gericht.

Beste vrienden, mijn moeder zendt u vele groeten en zegt dat jullie haar zonen zijn en zij uw moeder. Zij is zeer blij met het geld dat u haar gaf.

Zij en gans de familie en Fernando.

Beste groeten van Juana. Vergeet me niet te bellen. Chao.

Voorspoedige reis in de rest van het land.

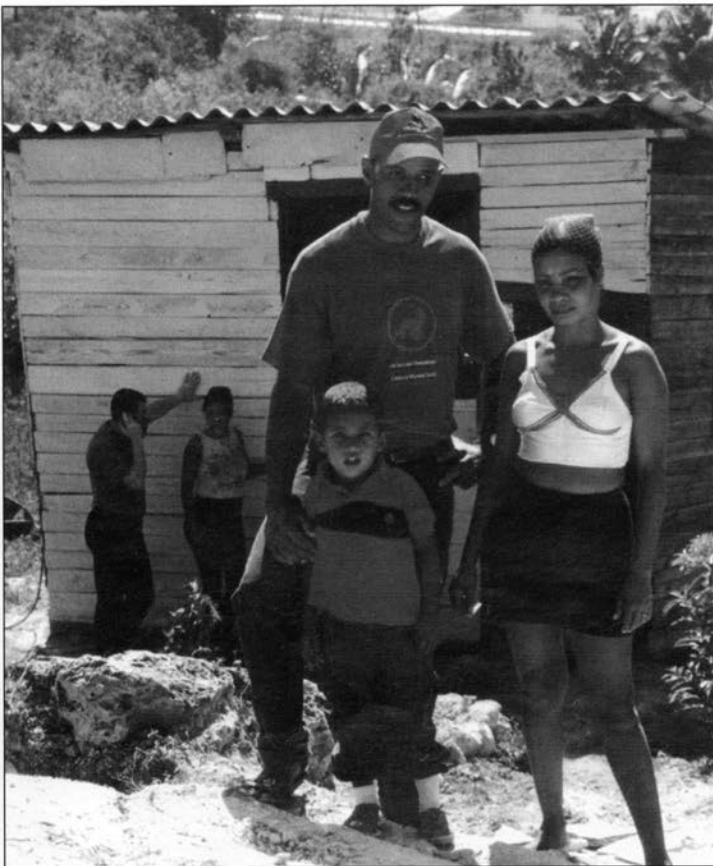
Tot ziens, vrienden!

Juana

MATANZAS, 2e HAVENSTAD IN CUBA

Hierboven de krottenwijk van MATANZAS hoog en droog op een berg met zicht op de havenbaai, de historische stad en de grootindustriezone.

... en dit is het "huisje" van Fernando ROSIQUE, samen met zijn vrouw Mercedes en zoontje Juan-Carlos.

Water moet er in de gemeenschappelijke waterput in de buurt gehaald worden, electriciteit is er soms...

Meubilering en huisraad is er omzeggens niet...

(Hier zoù je je wel achter de oren krabben!)

MATANZAS: op het woonerf van de familie RODRIGUEZ-ROSIQUE en co, "leven" zowat 4 gezinnen kris-kras door mekaar. U ziet er hier een gedeelte van.

... Eén van de bronnen van ergernis voor de individuele Cubaganger is het abominabele openbaar vervoer. Toeristen die voor verplaatsing een luxe excursiebus of dure taxi nemen, hebben absoluut geen benul van de problemen en frustraties trein of reguliere bus met zich meebrengt, want zij zijn van onvoorstelbare omvang. Tot vorig jaar kon je nog een "privétaxi" nemen waardoor de man in de straat enige dollars kon verdienen. Dat mag nu niet meer. Bij betrapting volgt hun aanhouding met verbeurdverklaring van hun gammele wagen.

En aangezien wij 2 geen toeristen zijn, maar volgens onze vrienden de Cubanen hun broers, maken ook wij er steeds het beste van.

Sfeer gegarandeerd! Per openbare bus, paardenkar of te voet...

MATANZAS... CUBA'S 2de grootste havenstad

... Vanuit VARADERO, intussen voor onze groep de laatste week verblijfplaats, vertrekken we met de "Cubaanse" volksbus. Rammelend, met taterende en zingende "inlanders", en met groot beziens rijden we zwaar beladen met humanitaire materialen naar Matanzas. Daar weer aangekomen gaat het, met paard en tram-kar (ook weer een belevenis), naar de woonst van onze vrienden Fernando en Juana ROSIQUE. Gans de familie maakt hun opwachting. Eerst de haartelijke omhelzingen en "traktaat" met hun "zelfgebrouwen" vruchtendrankje als verwelkomingsverrassing. Bij het uitpakken van de geschenken ook weer de traditionele "familiefoto's en stadsbezoek ter afronding van een drukke dag... Maar eerst nog naar "onze" school aan de stadsrand...

CUBA... “Escuela 26 de julio” MATANZAS

... Onze D.S.W. koördinatoren CAES en ROGEMAN op het “buro” van directora Lourdes HERMÁNDEZ HERRERA en haar staf-medewerkster.

Waar het de afspraak was (hogerhand richtlijn!) de 2 klasjes van juffrouw Juana te “voorzien” stormden er in een paar minuten 3 leerjaren binnen in een lokaaltje (ze herkenden ons nog van vorig jaar). Ons bezoek ontketende een ware “school-oorlog”. Wat wil zeggen dat de anders zo gediciplineerde schooljeugd niet meer in toom te houden was bij het zien én krijgen van al het waardevolle...

CUBA... het onderwijs is er wel gratis doch hier ook geen (didactisch) materiaal

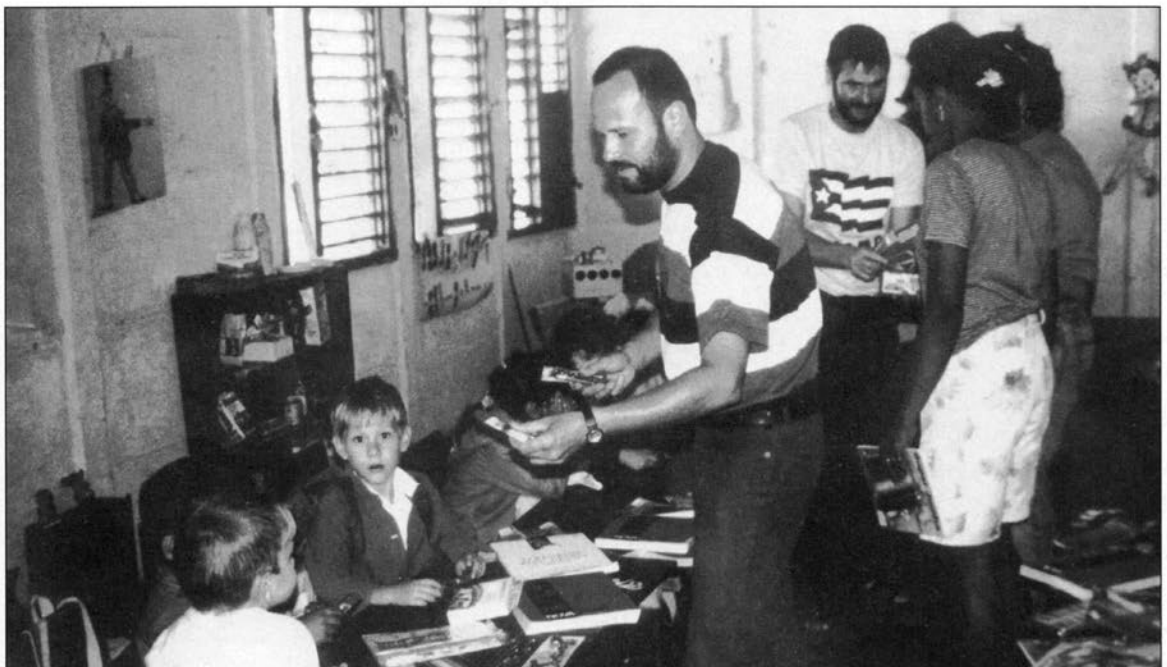
... Bij gebrek aan basigrondstoffen en investeringsmiddelen vallen grote delen van de economie stil. Door de zinloze blokkade raakt het gewone dagelijkse Cubaanse leven hopeloos ontwricht. Met als enige resultaat een totaal hopeloos, doch spijs alles toch nog schitterend, volk uit te hongeren.

“CADENA MUNDIAL SOCIAL” amistad entre los pueblos

- ... De havenstad MATANZAS, waar we “ons schooltje” adopteerden, ligt in de westkant van CUBA op zowat 100 km beneden de hoofdstad HABANA. Samen op de foto met links de schooldirektrice en de juffrouwen uit diverse klasjes...
- ... Het uitdelen van de (door hen nooit geziene) schrijfmateriaal en de (stiekem meegesmokkelde) chocoladerepen brachten de feestelijke noot binnen de verpauperde klasmuren.
Een sfeer om niet te missen.

**“DE SOCIALE WERELD-KETEN”
kultureel-humanitaire akties**